

Theatercollectief Lazarus werkt voor het eerst met een regisseur

Charlotte Vandermeersch, Katelijne Damen, Koen De Graeve, Ryszard Turbicz, Marianne Loots, Joris van den Brande. Als cast kan dat tellen. En Günther Lesage is er ook nog bij. Hij legt uit waarom zijn theatercollectief Lazarus voor het eerst met een regisseur werkt.

André Grosemans

“Het beste van twee werelden”

“M”eer dan een jaar geleden kreeg Lazarus het voorstel om met Guy Cassiers en Toneelhuis een theaterbewerking te maken van *Coup de Torchon* van Bertrand Tavernier, een film gebaseerd op het boek *Pop. 1280* van Jim Thompson. We hebben meteen ja gezegd. “Lazarus bestaat veertien jaar en heeft meer dan twintig producties in collectief verband gemaakt. Zonder regisseur, dus. Niet dat we daar niet in geloofden, het was nu eenmaal onze manier van werken. Nu gaan we voor het eerst aan de slag met een regisseur. En niet de minste. Eigenlijk is de drempel niet heel hoog hoor. We kennen Guy allemaal lang, al heeft – als ik me niet vergis – nog niemand van ons eerder

met hem samengewerkt. Hij is een goed regisseur, maar ook een fantastisch mens. Twee werelden komen samen. De wereld van het collectief, wij dus, en de wereld van het regisseurstoneel, dat Guy belichaamt. In het beste geval wordt dat *the best of both worlds*. “Het oorspronkelijke boek speelt zich af in een kleine plaats in Texas, de film in een Franse kolonie in West-Afrika voor de Tweede Wereldoorlog. Zonder te nadrukkelijk te zijn, hebben wij het verhaal, dat eigenlijk gaat over het moreel verval van een figuur die de wet moet vertegenwoordigen, verplaatst naar de nabije toekomst. Naar een eiland met ‘vluchtlers’ – we noemen het geen vluchtelingen – die wachten of ze naar het continent kunnen, waar de grenzen worden dichtgehouden. Het is geen voorspelling natuurlijk, daar wagen wij ons niet aan.”

“Een van de thema’s is dat van mensen die op de vlucht zijn, omwille van verschillende redenen, politieke, sociale, klimatologische. Als empathische wereldburgers kunnen we daar niet ongevoelig voor zijn. Dus hebben we dat verwerkt. Maar wij spelen in eerste instantie het verhaal, de verhoudingen tussen de personages. Dit actuele thema is eigenlijk een tweede laag in de voorstelling.”
“Wij hebben ook wat uit het boek gehaald, maar onze voornaamste inspiratiebron is de film. Natuurlijk hebben we onze schaar en onze pen gebruikt om te knippen en toe te voegen. Dat kan niet anders als je bestaand materiaal in een ander kader wilt plaatsen. Wij hebben het meer een verhaal van ons gemaakt, meer een verhaal van vandaag.”
“Bij Lazarus zijn we graag bezig met thema’s die ons raken, die we belangrijk vinden om uit te dragen. Maar daarnaast houden we van humor en die kan variëren, nu is dat vaak zwarte humor. Zonder dat we daar obsessief naar op zoek zijn, is dat iets dat automatisch in ons werk binnensluip. Trouwens, er is geen tegenspraak tussen maatschappijkritisch theater en humor. Relativeren is belangrijk. Maar het is ook belangrijk om de vinger op de wonde te leggen, zonder moraliserend te zijn.”
“Het publiek dat het Toneelhuis en het werk van Guy Cassiers kent, zal Lazarus leren kennen. Het publiek van Lazarus zal nu ook in aanraking komen met het werk van Guy. Dat is toch mooi. Hoe meer volk in het theater, hoe beter.”

Wat? Bagaar, Guy Cassiers / Lazarus, productie Toneelhuis / Arsenaal
Wanneer? Van 14 maart tot 12 juni
Waar? Diverse locaties
Toegangsprijs? Naargelang de locatie
www.toneelhuis.be
www.arsenaalazarus.be